

Надѣваме са господарю че съ вашите подкрепления и неуморими трудове, ще настани златна епоха за българската литература, за честь и слава на вашето мъдро царуваніе надъ българскія престолъ!

Симеонъ.

Увѣренъ въ вашата любовъ къмъ ученіето на Христа Спасителя, убѣденъ въ рѣвността ви да видите стадото си укрепено въ святата ни вѣра, надѣвамъ са че ще имаме блескави успѣхи.

Иоанъ Екзархъ.

Богъ да благослови всѣко ваше предназначаніе Господарю, за въ полза на отечеството ни! Щастливо да воювате, и вѣсело да ся възвѣрните въ столицата (сичкитѣ ставатъ на крака, покланятъ са на Симеона и излизатъ).

Симеонъ.

Предавамъ ся на святитѣ ви молитви.

(Завесата са спуща).

ДѢЙСТВІЕ ВТОРО.

(Сцѣната представлява парадътъ на царь Симеона въ великий Преславъ, въликолено украсенъ, съ разни живописанія; на едната страна са вижда церкова, а на другата разни дървета (вошки). Царь Симеонъ богато облечень, съ златна сабя, на врата съ златна гривна, припасанъ съ копринецъ поясъ, отъ двѣте му страни синоветъ и боляритъ, тѣй също богато облечени.)